

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 7Csp/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519206463
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jaroslav Šupa
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2022:1519206463.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V pred sudcom Mgr. Jaroslavom Šupom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: L. A. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom U. XX, K., právne zastúpenej: Mgr. Andrej Maar, advokát so sídlom Dunajská 8, Bratislava, o zaplatenie 1 232,67 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 18.12.2019 pôvodne jeho právnym predchodcom, Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej tiež len ako „VÚB“), domáhal zaplatenia istiny 1 265,55 € s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že VÚB je právnym nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB. Consumer Finance Holding a.s. a žalovaná uzatvorili dňa 20.7.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi pôžičku vo výške 2 000,- €. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 43,20 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2 592,- €. Do dňa podania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1 089,70 €. Žalobca v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka listom z dňa 26.3.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie a dňa 19.5.2017 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 24.5.2017 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1 265,55 €. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatnil vo výške 32,88 € v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 7Csp/158/2019-41 zo dňa 26.3.2020. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odpor. Súd platobný rozkaz z dôvodu podaného odporu zrušil.

3. Odpor žalovaná odôvodnila predovšetkým tým, že vzniesla námietku premlčania, ktorú však bližšie nešpecifikovala. Ďalej namietala, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepredložil výpisy z úverového ani bežného účtu, koľko skutočne bolo poukázané na bežný účet žalovanej. V zmluve podľa žalovanej absentovali povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, splátka nebola rozdelená na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a nebola správne vypočítaná RPMN, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Mala za to, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, keď neinformoval spotrebiteľa o dôsledkov vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Použil predtlačенú formulárovú zmluvu, ktorej obsah druhá zmluvná strana nemohla ovplyvniť. V zmluve bolo dohodnuté, že dlžník splatí úver v 60-tich mesačných splátkach vo výške 43,20 €, čo je spolu 2 592,- €, v zmluve je uvedená suma 2 518,80 €. Namietala tiež voči zmluvnej pokute 25,- € pre prípad omeškania dlžníka s úhradou splátky dlhším ako mesiac. Ďalej vo svojom odpore žalovaná uviedla, že má za to, že jej údaje boli zneužitú, pričom sa jedná o trestný čin. Žalobca tiež podľa nej ničím neosvedčil tvrdené skutočnosti, nepredložil výpis z úverového účtu, úhrady úveru, amortizačná tabuľka podľa žalovanej neobsahovala úhrady. Všetky predložené dôkazy mali byť sporné, nakoľko neboli úradne osvedčené, išlo len o fotokópie. Žalovaná sa domáhala, aby jej súd ako spotrebiteľovi poskytol ochranu poukazujúc na zákon o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, smernicu Rady 93/13/EHS a judikatúru súdov. Uviedla tiež, že zmluva je v rozpore s dobrými mravmi.

4. K odporu žalovanej sa žalobca vyjadril v replike. Uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaná rovnako tak nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bol s parametrami zmluvy riadne oboznámená, zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporevala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. S poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Vo vzťahu k zmluvnej pokute žalobca viedol, že túto si v tomto konaní neuplatňuje, čo jasne vyplýva z bodu 4 návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom neinformovala žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by jej znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako nepožiadala o prípadné zníženie mesačnej splátky. Pokiaľ žalovaná poukazuje na skutočnosť, že jej osobné údaje boli zneužitú, pričom sa jedná o trestný čin, žalobca uvádza, že v zmysle podaného odporu nedokáže zaujať konkrétne stanovisko k možným trestnoprávnym okolnostiam, ktoré sú žalovaným popisované. Odpoveď na uvedené sporné skutočnosti môžu dať len výsledky možného trestného konania.

5. K replike žalobcu sa žalovaná podala dupliku, v ktorej uviedla, že popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a pohľadávku neuznáva čo do dôvodu a výšky. Mala za to, že plná moc Všeobecnej úverovej banky, a.s. je neplatná a premlčaná, nie je zrejme, ktorého spotrebiteľa sa týka. Tvrdila, že jej nikdy úver nebol poskytnutý, žalobca nepredložil výpis z bežného účtu žalovanej, kde jej mali byť peňažné prostriedky pripísané. Žalobca podľa nej neunesol dôkazné bremeno. Znovu žiadala súd, aby podrobil zmluvu kontrole. Poprela tvrdenie žalobcu, že došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej jej poskytol žalobca sumu tvrdenú v žalobe. Namietala, že všeobecné obchodné podmienky neboli stranami podpísané, nečítala ich, sú napísané terminológiou, ktorej nerozumie. Žiadna zmluva podľa žalovanej nevznikla. Žalobca tiež podľa žalovanej nemá nárok na trovy konania. Zopakovala, že v zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; termín konečnej splatnosti úveru tak, ako to zákon vyžaduje a správna výška RPMN. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, spotrebiteľ má platiť neprimerane vysokú sankciu spojenú s nesplnením záväzku a je neplatná pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi. Namietala, že nevie, s kým zmluvu uzavrela, nakoľko v záhlaví zmluvy je uvedený veriteľ: Consumer Finance Holding, a.s. a na poslednej strane je pečiatka VÚB, a.s. Žalovaná sa cítila oklamaná, pretože jej nikto nevysvetlil pred podpisom zmluvy,

že zmluva neobsahuje zákonom vyžadované údaje, preto nemusí platiť úroky, ale iba sumu, ktorú si požičala. Žalobca podľa žalovanej klame spotrebiteľov, zmluvy má v rozpore so zákonom, podniká nečestne, vedome sa bezdôvodne obohacuje. Pokiaľ išlo o poistenie, žalobca de facto preniesol na spotrebiteľa dôkazné bremeno o tom, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení, čo považovala žalovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Splátkový kalendár bol spotrebiteľovi doručený až niekoľko dní po podpise zmluvy poštou, čo je nekalá praktika, nakoľko spotrebiteľ sa až niekoľko dní po podpise zmluvy dozvedel termín konečnej splatnosti. Predložená zmluva obsahovala nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, preto ju je potrebné považovať za neplatný právny úkon, žalovaná žiadala, aby súd rozhodol o neprijateľnosti podmienok v spotrebiteľskej zmluve. V závere dupliky žalovaná zopakovala viaceré svoje argumenty, uviedla, že dňa 20.7.2015 podpísala formulárovú zmluvu so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktorej obsah nemohla ovplyvniť a absentujú v nej náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Nad rámec skoršej argumentácie zmluva vytkla, že zmluvná odmena nebola dojednaná určito a zrozumiteľne, zabezpečenie zmluvy a sankcie boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi. Zopakovala tiež, že nedala súhlas na poskytnutie svojich údajov tretím osobám, jej osobné údaje boli zneužitú, jedná sa o trestný čin.

6. K duplike žalovanej podal žalobca tripliku, v ktorej vzal žalobu čiastočne späť. Uviedol v nej, že navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 9,9 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala, predstavuje 2 518,80 € bez poistenia. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 9,9 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1 500,00 € do 6 500,00 € vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s § 21 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.3.2015 predstavovala 18,24 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v úverovej zmluve. Aplikácia § 39 Občianskeho zákonníka tak nie je namieste, nakoľko dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 9,9 % nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.3.2015 vo výške 14,33 % a zároveň nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.3.2015 vo výške 18,24 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Z obsahu predloženej úverovej zmluvy, konkrétne čl. IV - Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné) je preukázané, že poistenie k úveru bolo dobrovoľné a jeho uzavretie nebolo podmienkou pre získanie úveru.

7. K vznesenej námietke premlčania žalobca v triplike uviedol, že ním uplatnená pohľadávka nie je ani len čiastočne premlčaná. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka je nutné poznamenať, že ak sa žalovaná dostala do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.1.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatnenia bola vyzvaná v predžalobnej upomienke predchodcu žalobcu zo dňa 26.3.2017, právny predchodca žalobcu ani nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr, ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.4.2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu.

8. Žalovaná doplnila svoje vyjadrenia vo veci samej podaním zo dňa 3.5.2021 doručeným súdu iba v elektronickej forme bez zaručeného elektronického podpisu, ktoré nebolo v lehote 10 dní podľa § 125 ods. 2 CSP dodatočne doručené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Súd preto na predmetné podanie prihliadal iba v rozsahu, v ktorom žalovaná ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní a žiadala, aby súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti. Nemohol ale v zmysle § 125 ods. 2 CSP prihliadať na uvedené podanie v časti, v ktorej obsahovalo vyjadrenie vo veci samej.

9. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/158/2019-166 zo dňa 5. mája 2021, ktorým (I.) konanie v časti o zaplatenie sumy 32,88 € a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 32,88 € od 30.5.2017 do zaplatenia zastavil, (II.) žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 232,67 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 232,67 € od 30.5.2017 do zaplatenia a (III.) žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,8 %. Proti tomuto rozsudku v časti výrokov II. a III. podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 10CoCsp 11/2021-209 zo dňa 30. júna 2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výroku I. rozsudok nadobudol právoplatnosť a konanie bolo v tejto časti preto právoplatne zastavené. Odvolací súd vo svojom uznesení vytkol súdu prvej inštancie, že neskúmal platnosť právneho úkonu pôvodného veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým okamžite zosplatnil úver, a neprijal v tejto súvislosti žiadny právny záver, hoci posúdenie jeho platnosti je rozhodujúce pre ustálenie samotnej pohľadávky a jej splatnosti. Okamžité zosplatnenie úveru, teda žiadosť o zaplatenie celej z úveru vzniknutej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka je jednostranný adresný a hmotnoprávny úkon veriteľa, čo znamená, že musí byť dlžníkovi, žalovanej, doručený, pričom len jeho odovzdanie na prepravu nestačí. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka stanovuje, že prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Vzhľadom na kogentnú právnu úpravu nie je možné ani dohodou zmluvných strán upravujúcou vzájomné doručovanie písomností, kogentnosť uvedenej hmotnoprávnej úpravy zmeniť. Súd prvej inštancie bol povinný ako predbežnú otázku vyriešiť, či skutočne došlo k okamžitému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, a za týmto účelom vykonať dokazovanie, a nie poukazovať na to, že žalobca tvrdil, že zaslal oznámenie bežnou poštou, ktorej doručenie trvá asi päť dní, a žalovaná jeho tvrdenie nepoprela. Je totiž povinný poskytnúť ochranu žalovanej (spotrebiteľke) ako slabšej zmluvnej strane, a to aj v prípade, že sa žalovaná práve k uvedenému tvrdeniu žalobcu nevyjadřila. Ak však na banku prešla akákoľvek, i keď doposiaľ neustálená pohľadávka spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. voči žalovanej zo spotrebiteľského úveru a banka ju následne postúpila na žalobcu (vychádzajúc zo zistenia, že skutkový záver súdu prvej inštancie v bodoch 22. a 23. rozsudku je nesprávny, keďže v čase postúpenia pohľadávky neexistujúca spol. Consumer Finance Holding, a.s. pohľadávku postúpiť nemohla), bol súd prvej inštancie povinný skúmať, či bola predmetná pohľadávka banky postúpená na žalobcu platne (žalobcu pritom zaťažuje dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky). Odvolací súd v tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 a na právne závery v ňom uvedené, ktoré si osvojil.

10. Súd po vrátení veci odvolacím súdom doručil žalovanej tripliku žalobcu a žalobcovi podanie žalovanej zo dňa 3.5.2021.

11. Žalobca zaslal súdu vyjadrenie zo dňa 23.8.2022, v ktorom uviedol, že žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 1/2017, bola právnym predchodcom žalobcu formou predžalobnej upomienky zo dňa 26.3.2017 vyzvaná na zaplatenie, pričom bola zároveň upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaná riadne prevzala dňa 31.3.2017, čo potvrdila svojím vlastnoručným podpisom na doručení. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovanej neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti, a to ku dňu 19.5.2017, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obvyčajnej listovej zásielky dňa 24.5.2017 doručenkou preto žalobca nedisponuje. Zároveň však uviedol, že predmetná písomnosť mala iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovanej s predmetnou písomnosťou. Žalovaná sa preto mohla o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne však bol žalobca toho právneho názoru, že nijakým výkladom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje dva úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti,

ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t.j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaná sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia, oboznámila. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredložil doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaná tak pozitívne vedela aj s ohľadom na bod 12.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre ňu nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Podporne žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.5.2021 sp. zn. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplatneniu pohľadávky, kde samotné zosplatnenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukázal na uznesenie tohto súdu č. k. 11CoCsp/11/2021-179 zo dňa 22.4.2021, bod 6.3 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Vzhľadom na uvedené právny predchodca žalobcu k zosplatneniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Čo sa týka preukázania aktívnej vecnej legitímácie, žalobca uviedol, že ide o pohľadávku nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s, ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov. Vzhľadom k tomu, že právny predchodca žalobcu nedisponoval bankovou pohľadávkou, nie je možné na tento prípad aplikovať postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postup podľa § 92 ods. 8 možno aplikovať len na pohľadávky ktoré vzniknú banke. Podporne odkázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.12.2021 sp. zn. 17CoCsp/18/2021 bod 26. odôvodnenia a na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.2.2022 pod sp. zn. 11CoCsp/35/2021 bod 11. odôvodnenia. Pokiaľ by však konajúci súd nie je stotožnený s vyššie uvedeným právnym názorom, mal žalobca za to, že zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky boli splnené. Výzva zo dňa 26.3.2017 na zaplatenie dlžného zostatku úveru sa považuje za výzvu banky t. j. zákonné podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené. Podporne žalobca odkázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoCsp/37/2020-151 zo dňa 28.4.2021. Nakoľko predchodca žalobcu - VÚB, a.s., sa stala univerzálnym nástupcom zaniknutej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., právne účinky predmetných výziev zo dňa 26.3.2017 a 24.5.2017 ostali zachované a považujú sa tak za výzvy banky. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie žalobca súdu predložil výzvu jeho právneho predchodcu zo dňa 26.3.2017, ktorou preukazoval splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Touto výzvou právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok a zasielal ju formou doporučenej poštovej zásielky, čo žalobca preukazoval predloženou doručenkou. Žalovaná predmetnú výzvu v odbernej lehote riadne prevzala. Žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, došlo riadne a platne, čím je daná naša aktívna legitímácia v tomto spore. Navyiac žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 24.5.2017. Zároveň žalobca predložil súdu aj zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Podľa žalobcu nie je vylúčené aby z obsahu jednej listiny, v tomto prípade predžalobnej upomienka zo dňa 26.3.2017, vyplývalo viacero právnych úkonov. Uvedený názor zastáva aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6CoCsp/37/2020. Podporne žalobca poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018. Svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore preukázal žalobca taktiež oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané na adresu uvedenú v zmluve o úvere doporučene dňa 19.6.2020, čo žalobca súdu preukázal predloženým podacím hárkom zo dňa 22.6.2020.

12. Žalovaná sa k vyššie uvedenému podaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

13. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 7.11.2022 v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 CSP. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a žiadal, aby súd vo veci pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to: Notárska zápisnica G. XXXX/XXXX, G. XXXXX/XXXX, G. XXXXX/XXXX o projekte rozdelenia zlúčením s Prílohou 1, Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.7.2015, Predžalobná upomienka zo dňa 26.3.2017, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2017, Doručenka zo dňa 31.3.2017, Prehľad splátok a úhrad, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, Príloha č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, Podací hárok z č. I. 66, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.6.2020, Žiadosť o postúpenie a prevod, Fotokópia OP žalovanej vyhotovená VÚB, a.s., Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov zo dňa 20.7.2017, Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úverové splátky klientov Consumer Finance Holding, a.s., a zistil nasledovný skutkový stav.

15. Z notárskej zápisnice G. XXXX/XXXX, G. XXXXX/XXXX, G. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 o projekte rozdelenia zlúčením a Prílohy 1 k nej vyplýva, že pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s., bol právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.

16. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.7.2015 vyplýva, že Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ (prostredníctvom sprostredkovateľa Všeobecná úverová banka, a.s.), a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere. Podľa čl. III zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2 000,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 41,98 € s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 20.8.2015, ďalšie splátky boli splatné 20. dňa v mesiaci a termín konečnej splatnosti úveru bol v zmluve vymedzený ako 07/2020. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 9,9 % ročne. Celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť, bola vyčíslená sumou 2 518,80 € a celkové náklady spotrebiteľa sumou 518,80 €. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) dosahovala 9,9 % pri priemernej RPMN 18,24 %. Sadzba poistenia predstavovala 2,9 %, teda sumu 1,22 € mesačne, splátka s poistením bola 43,20 €. V zmluve bolo uvedené tiež číslo účtu na prevod A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Podľa článku IV. „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ poistenie nebolo povinné. Ďalej v predmetnom článku bola vyznačená voľba A) Základného súboru poistenia dlžníkom. Podľa článku V. zmluvy úver mal byť poskytnutý na účet č. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom toto ustanovenie obsahovalo čestné prehlásenie dlžníka, že je vlastníkom vyššie uvedeného účtu. Podľa článku VIII. Bod 2 zmluvy dlžník odmietol vydanie platobnej karty. Podľa článku VIII body 4 a 5 dlžník zobral na vedomie spracovanie svojich osobných údajov.

17. Z listu označeného ako Predžalobná výzva zo dňa 26.3.2017 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 94,30 € s tým, že ak do 5.5.2017 nedôjde k úhrade, bude táto spoločnosť oprávnená zosplatiť úver. Podľa doručky bol tento list žalovanej doručený dňa 31.3.2017.

18. Z listu označeného ako Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2017 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila žalovanej, že jej dlh sa stal splatný v celom rozsahu naraz v celkovej výške 1 522,87 €.

19. Z dokumentu označeného ako Prehľad splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná celkovo uhradila sumu 1 089,70 €, neuhradený zostatok úveru predstavoval ku dňu 31.10.2019 sumu 1 422,89 €, po odpočítaní zmluvnej pokuty, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatnil, zostatok predstavoval 1 265,55 €, z ktorého čiastka 32,88 € bola tvorená bližšie nešpecifikovanými poplatkami. Splatnosť celého dlhu podľa tohto dokumentu nastala ku dňu 19.5.2017.

20. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 19.6.2020 vyplýva, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu ako postupníka. V zmysle pripojeného podacieho hárku bolo žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávok odoslané dňa 22.6.2020.

21. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi postupcami Všeobecná úverová banka, a.s. a Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom ako postupníkom a Žiadosti o postúpenie a prevod vyplýva postúpenie pohľadávky vo výške 1 265,55 € voči žalovanej na žalobcu ku dňu 17.6.2020.

22. Z Udelenia súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov zo dňa 20.7.2015 vyplýva, že žalovaná udelila súhlas s poskytnutím svojich osobných údajov prevádzkovateľovi Non Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb. Prílohou tohto dokumentu bola aj kópia občianskeho preukazu žalovanej č. N. a vodičského preukazu žalovanej č. N..

23. Na pojednávaní sa žalovaná pridržala svojich písomných podaní, trvala na tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, ako aj na vznesenej námietke premlčania.

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretie zmluvy (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

32. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

34. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

36. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

38. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

39. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

40. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

41. Súd sa v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný, zaoberal predovšetkým otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, vznikla pôvodne medzi nebankovým subjektom poskytujúcim spotrebiteľské úvery spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ak dlžníkom. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. v dôsledku rozdelenia a zlúčenia ku dňu 1.1.2018 zanikla, pričom jej právnym nástupcom, na ktorého prešli práva a povinnosti z tzv. ostatného podnikania podľa článku 3.4 zmluvy sa stala Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá bankou podľa § 2 ods. 1 zákona o bankách. VÚB následne mala dňa 17.6.2020 svoju pohľadávku postúpiť na žalobcu na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod, o čom mala byť žalovaná notifikovaná oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.6.2020.

42. Aktívna vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva určitému subjektu - žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), respektíve z ktorého mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a aj v prípade že ju žiadna zo strán sporu nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 6. 2010).

43. Nakoľko pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní predstavuje pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na jej postúpenie alebo prechod musia byť splnené osobitné podmienky

ustanovené v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, (a.) k prevodu alebo prechodu pohľadávky môže dôjsť len na subjekt, ktorý má oprávnenie Národnej banky Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu podľa § 20a zákona o spotrebiteľských úveroch, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a súčasne (b.) predmetom prechodu alebo prevodu môže byť len pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne.

44. VÚB ako subjekt, na ktorý mala pohľadávka zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. prejsť, je bankou podľa § 2 ods. 1 zákona o bankách, prvá podmienka prechodu pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch teda bola splnená. V konaní bolo preukázané, že pôvodný veriteľ si splnil povinnosť podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď listom označeným ako Predžalobná výzva zo dňa 26.3.2017 doručeným dňa 31.3.2017 vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 94,30 € a upozornil ju na možnosť uplatniť právo zosplatiť úver. K následnému účinnému zosplateniu úveru však podľa výsledkov vykonaného dokazovania nedošlo. Listom označeným ako Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2017 mala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámiť žalovanej, že jej dlh sa stal splatný v celom rozsahu naraz v celkovej výške 1 522,87 €, avšak v konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz o tom, že by sa tento list dostal do sféry žalovanej. Žalobca nepreukázal ani len to, že by tento list veriteľ žalovanej odoslal. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu je pre to, aby nastúpili účinky zosplatenia úveru, nevyhnutné, aby tento hmotnoprávny úkon veriteľa došiel do sféry dlžníka. Nepostačuje, ak je iba vyhotovená listina, ktorá daný prejav vôle veriteľa zachytáva. Súd zdôrazňuje, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a tým aj splatnosť pohľadávky mala nastať podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere až 20.7.2020. Teda v čase, kedy malo dôjsť k prechodu pohľadávku (1.1.2018) absencia jej účinného predčasného zosplatenia nebola zhojená uplynutím času, po ktorom by sa úver stal riadne splatný. Z vyššie uvedeného vyplýva, že neboli kumulatívne splnené podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch na to, aby pohľadávka prešla zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na VÚB, nakoľko pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, nebola v čase, kedy mala prejsť na VÚB, splatná.

45. Nakoľko sa VÚB platne nestala veriteľom pohľadávky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. voči žalovanej, je aj bez ďalšieho vylúčené, aby VÚB mohla s pohľadávkou ďalej platne nakladať a previesť ju zmluvou dňa 17.6.2020 na žalobcu. Napriek tomu možno pre úplnosť uviesť, že pre platné postúpenie pohľadávky Občiansky zákonník vyžaduje okrem samotnej existencie pohľadávky uzavretie zmluvy v písomnej forme. Zároveň nesmie ísť o pohľadávku, ktorej postúpenie je vylúčené vzhľadom na jej povahu podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ani o pohľadávku, ktorej postúpenie vylučuje zákon alebo dohoda medzi veriteľom a dlžníkom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aj na prípad postúpenia (t.j. nie prechodu) pohľadávky sa vzťahuje regulácia podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorej vyššie špecifikované podmienky neboli splnené ani ku dňu 17.6.2020, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Súčasný žalobca je subjektom, ktorý má oprávnenie Národnej banky Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu podľa § 20a zákona o spotrebiteľských úveroch, prvý predpoklad pre postúpenie pohľadávky by teda bol splnený. Avšak z dôvodov uvedených vyššie, nakoľko nebola účinne vyhlásená predčasná splatnosť pohľadávky a ku dňu postúpenia dňa 17.6.2020 nenastala ani jej riadna splatnosť (tá by nastala až 20.7.2020, ako už bolo uvedené), nebola by splnená druhá podmienka ustanovená § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda predmetom postúpenia by nebola splatná pohľadávka

46. Navyše nakoľko VÚB, o ktorej žalobca tvrdí, že na ňu prešla žalovaná pohľadávka (čo však v konaní nebolo preukázané) je bankou, predtým, ako by takýto veriteľ mohol platne pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, museli byť splnené osobitné podmienky ustanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorými sú (1.) písomná výzva banky klientovi (na zaplatenie dlhu) a (2.) omeškanie klienta nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke napriek výzve podľa bodu (1.) Bez splnenia týchto osobitných podmienok ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpenie pohľadávky banky zakazuje, v dôsledku čoho je jej postúpenie vylúčené aj podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24. apríla 2018). Postúpenie pohľadávky v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách preto predstavuje neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20. novembra 2019). Žalobca nepreukázal úplné splnenie

osobitných podmienok, podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Obsahom spisu bola predžalobná výzva zo dňa 26.3.2017, o ktorej žalobca tvrdil, že má účinky výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Touto výzvou, o ktorej ako o jedinej listine žalobca preukázal, že bola doručená žalovanej, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., teda nie banka (VÚB), vyzvala žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach. V tomto prípade išlo o výzvu nebankového subjektu Consumer Finance Holding, a.s., nie o výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Consumer Finance Holding, a.s. touto výzvou sledoval splnenie podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, aby mohol následne pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo je vo výzve napokon aj uvedené. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu takejto výzve nemožno pripisovať účinky výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách; nejde o výzvu banky, ale tretieho subjektu, pričom v čase, kedy bola táto výzva vyhotovená, nemohlo ešte ísť o bankovú pohľadávku. Nie je pritom právne významné, že VÚB je právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s. v dôsledku zlúčenia. Ani zlúčením týchto obchodných spoločností sa nemohla späťne zmeniť povaha predmetnej výzvy a nestala sa z nej výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že žalobca síce správne poukázal na to, že v tomto prípade nejde o pohľadávku, ktorá by bola tzv. originálne bankovou pohľadávkou, nakoľko vznikla zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej ako veriteľ vystupoval nebankový subjekt. Ak by však došlo k prechodu tejto pohľadávky na banku (ku ktorému nedošlo, ako už súd vyslovil vyššie), išlo by už o pohľadávku banky, na ktorú sa vzťahuje rovnaký právny režim, ako na ostatné bankové pohľadávky (napríklad by sa na ňu vzťahovalo bankové tajomstvo atď.), vrátane povinnosti banky pred jej postúpením splniť, čo jej ukladá § 92 ods. 8 zákona o bankách.

47. Pokiaľ žalobca vo svojom poslednom písomnom vyjadrení odkazoval a citoval rozhodnutie iných krajských súdov, ktoré dospeli k odlišným právnym záverom, ako Krajský súd v Bratislave v uznesení 10CoCsp 11/2021-209 zo dňa 30. júna 2022, tieto nie sú pre súdy konajúce v tejto veci záväzné. Súdny v prejednávanej veci dospeli k odlišným právnym záverom, ktoré riadne odôvodnili.

48. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca nie je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný subjektom. Z tohto dôvodu nemalo význam zaoberať sa ostatnými námietkami žalovanej, v ktorých uvádzala, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňa náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Rovnako nadbytočné by bolo zaoberať sa skutkovými námietkami o tom, že žalovaná zmluvu nepodpísala a nikdy istinu úveru neobdržala, ako aj námietkou premlčania vznesenou žalovanou.

49. Z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu súd žalobu zamietol.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná mala vo veci (po čiastočnom späťvzati žaloby, o ktorom súd právoplatne rozhodol v poradí prvým rozsudkom tak, že konanie v tejto časti zastavil), plný úspech. Za čiastočné zastavenie konania v časti o zaplatenie 32,88 € s príslušenstvom zodpovedá žalobca, ktorý vzal žalobu späť. Súd preto žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený proti nemu podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.